

Strijden tot je er bij neervalt

Eén dag voor de verkiezing Sportvrouw 2011 bekroonde zeilster Marit Bouwmeester een topjaar met de wereldtitel. Dit op een WK waar vriend Ben Ainslie wegens wangedrag zijn 'zekere' gouden plak verspeelde.

PETER VAN DER MEEREN

Marianne Vos, Ranomi Kromowidjojo, Ireen Wüst. Eén van hen wordt vanavond tot Nederlands sportvrouw van het jaar uitgeroepen. Marit Bouwmeester had in dit gezelschap niet misstaan.

Sterker: ze had, als het om organisatorische redenen had gekund, tot het rijtje moeten behoren. Want wat Bouwmeester (23) dit jaar heeft gepresteerd, is heel knap. In de mondiale topsport zeilen - op het WK namen in de Laser Radial 102 zeilsters deel uit 49 landen - zette ze een zelden vertoonde prestatiereeks neer.

Voor Bouwmeester de wereldtitel veroverde, won ze twee regatta's in de strijd om de wereldbeker, greep ze de koppositie op de mondiale ranglijst en was ze in Weymouth de sterkste tijdens de pre-olympische reeks. Uniek in haar sport: in de olympische zeilstad van 2012 was ze twee races voor de finale al zeker van de eindzege.

„Sportvrouw van het jaar? Nou, ik weet niet wat de criteria precies zijn”, hield de wereldkampioene zich zondagmiddag op de vlakke. „Ik kan me er ook niet druk om maken. Het belangrijkste is dat ik mijn eerste wereldtitel heb.”

Ze zei het vervolgens niet hardop, maar sprak het wel in gedachten uit: Bouwmeester hoopt volgend jaar Sportvrouw te worden, nadat ze op de Spelen goud heeft veroverd. Het eerste olympische goud voor een Nederlandse boot sinds 1936 (Daan Kagchelland). „Voor die medaille ben ik bezig, dat is de enige die telt.”

Marit Bouwmeester toonde karakter tijdens het WK in Perth, een serie die op een voor haar ongebruikelijk tijdstip werd gehouden. „Mijn jaar is altijd zo ingericht dat december een trainingsmaand is. Voor dit WK moesten veel dingen anders”, aldus de Wartense, die al vier jaar tot haar volle tevredenheid wordt getraind en gecoacht door de Brit Marc Littlejohn en voor haar fysieke ontwikkeling gebruik maakt van de kennis van Dokkumer Jur Roemers.

Na de eclatante zege in Weymouth liet Bouwmeester de teugels even wat vieren en nam bij

Marit Bouwmeester op de hoogste tree van het erepodium. FOTO RICHARD LANGDON/OCEAN IMAGES

voorbeeld deel aan een triatlon op Ameland. Anderhalve maand voor de start van het WK vertrok ze naar

Australië. Daar gooide een lichte voedselvergiftiging even roet in het eten. De op Pikmeer en Sneek

meer opgegroeide zeilster zei volledig hersteld te zijn, maar leek op dit bij harde wind gehouden

WK - als de lichtste stuurvrouw van de wereldtop - toch net even tekort te komen. Bouwmeester won in het hete Perth één van de elf races. Slechts één, zou je kunnen zeggen, want ze was gewend om in een groot toernooi vier, vijf keer als eerste te finishen.

„Ja, ik heb getwijfeld”, zei Bouwmeester eerlijk, „zelfs tot in de finale.” In de medallrace leek de Wartense haar koppositie en het goud alsnog te verspelen aan de Belgische Evi van Acker, die een dag eerder nog door het ijs was gezakt. „De finale was een nachtmerrie”, aldus Bouwmeester. „De hele week stond er tot vijftien knopen wind, maar ineens 'kakte' hij in. Ik kwam in een windwak terecht.”

Maar Bouwmeester is een knokker. „Doorvechten, strijden tot je er bij neervalt. Dat is iets wat ik van jongs af aan van mijn ouders heb meegekregen.” Heit Jeen en mem Klaske konden weer trots zijn op hun jongste van drie kinderen.

„Ze zeiden altijd: nooit opgeven. Haal altijd het maximale eruit. Ze werden fel als we dat eens niet deden. Die instelling betaalt zich nu uit”, aldus Marit, die in Perth broer Roelof (vandaag begonnen aan het WK Laser) en zus Anneke (bezig met een wereldreis) in haar vreugde kon betrekken. „Dat zijn ontroerende momenten, fantastisch.”

Het feestje kon echter pas beginnen toen Van Acker zich in de finale vergaloppte. Ze kreeg een straf wegens pompen en finishte als derde. Bouwmeester kwam als vierde binnen waarna ze haar 'erondje' langs de oranje-enclave op de wal kon maken. „Dat gaf een kick. We zijn echt een team.”

Minister-president Mark Rutte was er telefonisch snel bij om Marit Bouwmeester te feliciteren. De gelukwens van de koningin volgde. Uiteraard was er ook de knuffel en de kus van Ben Ainslie, haar vriend, die zich zaterdag als Finnzeiler niet kon beheersen en na het slaan van een cameraman door een zijdeur afgang. Ook dát diende Bouwmeester richting finale te overwinnen.

„Ben had gelijk, maar hij had het zo niet moeten doen. Het was even moeilijk voor me, maar ik slaagde erin me op mijn eigen ding te focussen. Dat moest ook, want daarom was ik hier naar toe gekomen.”

Postma wint meeste races, maar niet de titel

PETER VAN DER MEEREN

PERTH - Méér kon hij niet doen. Pieter Jan Postma haalde op het WK zeilen het allerbeste uit zichzelf naar boven, maar miste het goud uiteindelijk op een puntje.

Met het hoofd gebogen voer de Finn-stuurman uit Terkaple na de finale terug naar de haven. De medallrace gewonnen, maar het goud verloren, zo voelde het. In liefst vijf van de elf WK-races greep hij de zege, om de mooiste medaille op een haartje te missen. Giles Scott wist tijdens de finale in het laatste rak van de derde naar de tweede plaats op te schuiven. Dat was voor de

Brit juist voldoende om 'PJ' voor te blijven: 30 om 31 punten.

„Ik heb nog nooit zo goed gevaren en dan voelt het missen van goud lullig”, zei de 29-jarige Postma. „In eerste instantie baalde ik enorm, maar beetje bij beetje word ik blij met dit zilver. Ik kwam hier voor de titel, dus als je dat niet redt, ben je teleurgesteld. Maar tegelijkertijd besef ik dat ik erg trots op deze prestatie mag zijn. Het niveau lag ongelooflijk hoog en als je dan tweede wordt..., niet slecht.”

De ontknoping van de strijd in de Finn-klasse kreeg zaterdag een bizar karakter toen koploper Ben Ainslie in de fout ging. De drievoudig olympisch kampioen eindigde

in de negende race als tweede achter Postma, maar voelde zich benadeeld door de aanwezigheid van een tv-boot. De Brit ging na de race verhaal halen. Hij klom aan boord van de mediaboot en liet zijn handen wapperen.

Nog voor hij zich moest verantwoorden, bood Ainslie zijn excuses aan, maar de jury kende geen pardon. Wegens 'grof wangedrag' werd de favoriet opgezadeld met zo'n hoeveelheid strafpunten, dat hij de finale miste. Desondanks is Ainslie al zeker van de Spelen.

„Kun je nagaan wat voor druk er ook op Ben lag”, zei Postma, die door het incident opschoof naar de tweede plek. „Ik kon het van me

afzetten en me concentreren op mijn eigen proces.” Dat laatste zou Postma een aantal jaren geleden zwaarder zijn gevallen. „Klopt, maar ik ben mentaal gegroeid. Ik voel nog steeds de druk, maar daar kan ik nu goed mee omgaan.”

Hij had gemengde gevoelens over de straf voor Ainslie. „Ben is de Tiger Woods van het zeilen en ik vind het schitterend om tegen hem te varen. Aan de andere kant: het scheelde een concurrent.”

Postma eindigde ook in het vorige pré-olympische jaar als tweede op het WK. „Toen overkwam het me, nu heb ik volledige controle over mijn ontwikkeling.”

Dat is niet altijd makkelijk ge-

weest, aldus Postma. „Onderschat niet onder wat voor hoogspanning je staat op dit niveau. Ik heb er hard aan gewerkt om onder alle omstandigheden de rust te bewaren. Dealen met je gevoelens.”

Postma werd op de Spelen van 2008 teleurstellend veertiende. Volgend jaar gaat hij voor goud. Ainslie vreesde van Fries, dat is zeker.

„Hij vaart op de Spelen 'thuis', maar ik kan hem aan. Ik heb hier zes, zeven directe confrontaties van hem gewonnen. En dat terwijl ik nog niet klaar ben. In fysiek opzicht moet ik sterker worden, strategisch kan het beter en qua materiaal valt er ook nog voldoende te sleutelen.”